

Ordføreren for Forespørgerne (*Ole Bjørn Kraft*): Til de to ærede Ordførere for Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen og det ærede Medlem Hr. Rager, der begge var inde paa den Tankegang, at det konservative Parti igennem sin Forespørgsel her i Dag og den Ordførelse, jeg paa Partiets Vegne har holdt, skulde drage Sagen om den civile Luftbeskyttelse ned i Partipolitikken og dermed bryde den Enighed og det Samarbejde, som hidtil har fundet Sted, vil jeg gerne sige, at det kan naturligvis ikke være saadan, at Enighed i selve Sagen, Enighed om Foranstaltninger, Enighed om Love skulde kunne forhindre, at de enkelte Personer og de enkelte Partier kritiserer de Handlinger, som de ansvarlige administrative Myndigheder udfører. Jeg tror, at begge de ærede Medlemmer har handlet meget forkert ved i Dag at gøre et Forsøg paa at gøre denne Forespørgsel og Partiets Optræden her i Dag til et politisk Spørgsmaal. Det er ikke os, der har gjort det. Det, der er Tale om, saaledes som vi ser det, er den øverste ansvarlige Leders Forsømmelse af Forpligtelser, som han har paataget sig, saaledes som jeg mener at have dokumenteret det igennem den Tale, som jeg har holdt, hvis Enkeltheder det ikke har været muligt for Indenrigsministeren at tilbagevise.

Det er alt for let, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, naar han taler om, at her driver vi Valgagitation. Nej, det ærede Medlem skulde meget hellere have beskæftiget sig med de forskellige Sider af denne Sag, som jeg fremdrog, og have udtalt, om han synes, at Indenrigsministeren paa de forskellige Punkter har handlet rigtigt eller forkert. Jeg har i min Erindring et overordentlig godt Minde om den saglige Maade, hvorpaa det ærede Medlem arbejdede i Luftværnsudvalget. Jeg har ogsaa en Erindring om den Indsats, han gjorde netop over for Ministeren paa et bestemt Tidspunkt for at faa gennemført en Forbedring af Loven. Et saadant Synspunkt skulde det ærede Medlem meget hellere have anlagt i Dag i Stedet for den Agitation, som han førte. Naar vi sidder i Udvalget, saa er der intet i Vejen for, at man kan optræde sagligt, men naar det drejer sig om en saglig Kritik af en Ministers Handling, saa skal det hele straks gøres politisk. Jeg tror, det ærede Medlem har svækket sin egen saglige Position derved og har paataget sig et Medansvar, som det ærede Medlem burde være fri for sin egen Skyld.

Noget lignende Bemærkninger kan jeg

sige til det ærede Medlem Hr. Rager. Det skal ikke og bør ikke være saaledes i dette Ting eller i et Demokrati overhovedet, at man ikke skulde have Ret til at kritisere en Minister for administrative Forsømmelser, uden at straks hele Sagen gøres politisk og straks skal de andre Partier føle sig forpligtet til at stille sig bag ved Ministeren. Demokratiet og Folkestyret kan kun holde sig sundt og frisk, hvis det giver Plads for Kritik og ikke søger at kvæle Kritik gennem politiske Beslutninger, saaledes som de to ærede Medlemmer har givet Udtryk for det her i Dag.

Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen skulde have ladet være med at inddrage Luftværnsforeningens fungerende Formand i denne Debat. Det ærede Medlem Hr. Rager var ogsaa inde paa de Forhandlinger, som fandt Sted i Hovedbestyrelsesmødet den 28. September. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen var ikke til Stede, men det ærede Medlem Hr. Rager var til Stede, og han ved særdeles vel — og jeg er nødt til at sige det her, da der efter min Mening har fundet et Misbrug Sted af Hofjægermester Foss's Standpunkt og Udtalelser —, at Mødet indledes med, at det af Hofjægermester Foss meget kraftigt forlangtes, at nu skulde der sendes en Deputation til Indenrigsministeren for at beklage sig over, at der ikke var handlet i denne Sag, og forlange fra Foreningens Side, at nu skulde der handles. Det var paa dette Grundlag, Debatten fandt Sted, og det ærede Medlem Hr. Rager ved, at jeg bragte et Offer for ikke at sprænge Luftværnsforeningen, for at bevare denne Plads for Samarbejde ogsaa ud i Fremtiden, men at jeg ogsaa sikrede mig min principielle Opfattelse ved at forlange ført til Protokols, at jeg ikke var enig i den Beslutning, men mente, at Luftværnsforeningen ud fra sin saglige Opfattelse af de Forsømmelser, der havde fundet Sted, burde sige til Ministeren, at han havde ladet kostbar Tid gaa, og at nu var Øjeblikket inde, hvor der maatte handles.

Det er en anden Forstaaelse af hele Situationen end den, de to ærede Medlemmer har givet Udtryk for, og jeg tror, at Ministeren ikke vil benægte, at Hofjægermester Foss over for ham har givet Udtryk for, at den Enighed, som nu bestaar med Indenrigsministeren, ikke drejer sig om Fortiden, men kun drejer sig om det, som nu skal gøres. Jeg tror, de ærede Medlemmer Hr. Rasmus Hansen og Hr. Rager skulde have tænkt paa dette, saa vilde de